—i **Sprejem učiteljskih abiturijentov v učiteljsko službo.** V ljubljanski oblasti: Breda Tavzes v Črnomelj, Ljudmila Gabrovšek v Radence, Lidija Grošelj v Lokovico, Franjo Gruden v Laško. — V mariborski oblasti: Jolanda Goma-Belovič v Radmožance, Štefanija Levičar v Staro cesto, Katarina Škubel v Mežico, Marija Martinšek v Mežico, Amalija Calluati-Jelačin v Sebeborce, Marija Gruden pri Sv. Barbari, srez Ptuj.

—i **Napredovanja.** V 1. grupo II. kategorije so napredovali sledeči učitelji(ice) ljubljanske in mariborske oblasti: Alojzij Malenšek, Marija Šnajder, Josipina Činč, Ciril Petrovc, Ana Pirc-Gavrič, Rozalija Goli, Franja Kosec-Milavec, Aleksander Kordiš, Ljudmila Bizjak-Kovač. — V 2. grupo II. kategorije: Franjo Hajnšek, Rudolf Predan, Franjo Friedl, Karol Jakopec, Marija Zacherl, Franja Šnajder, Antonija Vaupot, Zmago Bregant, Marija Kunaver-Rupar, Josipina Likozar, Marija Sroif-Janša, Ana Zorko-Kersnik, Amalija Mandelj-Kenda, Arnela Vranšek.

—i **Premeščeni so sledeči učitelji(ice).** V ljubljanski oblasti: Vida Frelih v Zagorje ob Savi, Darinka Berce v Sv. Rupert, srez Krško, Vilma Peterca v Dole pri Litiji, Berta Saksida v Cerklje ob Krki, Leopoldina Zupančič v Telče, srez Krško, Janko Alfred v Bohinjsko Srednjo vas, Ivana Dekleva na Vrhniko, Rudolf Vrabič v Verdrenk, Marija Podboj dodeljena v pisarno vel. župana prosvetni oddelek v Ljubljani.

Šolska reforma.

KROŽKI IN REFORMA VZGOJE IN POUKA.

Naše šole se ne ganejo. Pouk in manire, miselnost in delo so še vedno okorele oblike iz dobe Franca Jožefa. Milijonski narod se ne naveliča poslušati pesmi, ki so jo drugi že davno položili v muzej svoje zgodovine. Zgodilo se bo mogoče, da bo pri nas novo, kar bo drugod že ostarelo; da bo pri nas napredno, kar bo drugod že reakcionarno.

Reforma vzgoje in pouka more izhajati le iz notranjega prepričanja; razumel jo bo le oni, kdor jo je preizkusil in doživel. Študij, knjige, razprave, predavanja, razgovori, ukazi, nasveti, vse drugo ima veljavo le tedaj, če jih je duševnost asimilirala; šele ko se znanje pretvori v notranjo silo, imajo pravi pomen za delo. Ali pa imajo vsi dovolj naravnega razpoloženja za asimilacijo?

Tudi pri podeljevanju spoznanja je lahko dvoje: ali govori eden množici ali pa govorijo drug drugemu; ali masa posluša ali pa sodelujejo vsi, da ustvarijo potem nov, kolektiven sklep. Pravo kulturno življenje bo začelo med nami delovati šele tedaj, ko delujoči ne bodo le redki posamezniki, ampak bo duševna rodovitnost v našem stanu postala nekaj splošnega. Nekateri pravijo, da bi bilo to sicer idealno, da pa so tisti časi še daleč, ko bo zavednost razgibala velik del naših sopoklicnikov.

Kakšno naj bo naše podeljevanje?

Med onimi, ki jim je reformni duh nove šole že znan in so tudi že poizkušali z udejstvovanjem, bo kolektivni način logičen in naraven; pasivnost med njimi je nemogoča, kot je nemogoča para brez sile napetosti. Drugače pa bo tam, kamor še niso zašle nove evropske misli in kjer je treba duhove komaj seznaniti z novimi smermi, metodami in osnovnimi načeli. V takih krajih bo nehote vsaj nekaj časa vladalo pasivno razmerje med onimi, bi dajejo, in onimi, ki sprejemajo. Kjer je le nekaj samostojno mislečih, je vzdušje živahnejše in plodonosnejše.

Dosedaj smo skoro vse izvedeli iz inozemskih, zlasti nemških pedagoških knjig in revij. Prenašale so nove ideje med nami tudi naše pedagoške revije; marsikoga so informirale ter mu dale pobude, da je začel proučevati, misliti in poizkušati. Čudno je le, da jih je bilo tako malo, ki so ga razprave in poročila zanimale. Ali je težko čitati, ali je težko misliti. To dejstvo nas je poučilo, da zgolj razprave po revijah in publikacijah ne bodo naziranja v novi šoli toliko razširile, da bi to naziranje postalo naša splošna lastnina. Sile bomo vzbujali v celokupnosti našega stanu le z osebnimi zajednicami.

Delovne zajednice učiteljstva.

Ali naj se take zajednice ustanavljajo glede na stremljenje posameznikov? Take zajednice bi bile zares kolektivne in za idejo samo zelo uspešne, zaradi oddaljenosti istomislečih pa so nemogoče. Hočemo tudi, da ne ostanejo načela znana le nekaterim, ampak da jih bo deležno čim večje število, ker le tedaj se bo mogla prenoviti naša šola.

(Se nadaljuje.)

Samoizobraževalna akcija Pov. UJU.

—oio **Učiteljska samoizobrazba — pregled dela,** na podlagi poročil krožkovih načelnikov osrednjemu izobraževalnemu odseku:

1. **Cerknica.** Izobraževalni krožek za cerkniški okoliš je zboroval 9. oktobra t. l. v Cerknici po sledečem vzporedu: Krožkove zadeve. Sociološka izobrazba. Delovna šola. Dekliški krožki. Mladeniški krožki. Razgovor o mladinski in pedagoški literaturi. Razmerje učiteljstva. Demokracija. — Udeležencev 12.

2. **Ljubljana.** Ljubljanski krožek se je sestal prvič 26. oktobra t. l. Tov. Pahor je poročal o zgodovinskem razvoju plemstva in meščanstva. — Udeležencev 45.

3. **Šoštanj.** Šoštanjski izobraževalni krožek se je sestal 7. novembra t. l. v Šoštanju. Razpravljal je o moderni izobrazbi. — Udeležencev —.

4. **Ljubljana.** Tamkajšnji izobraževalni krožek je imel 9. novembra t. l. svoj drugi sestanek, na katerem je poročal tov. Hrešćak o liberalizmu. — Udeležencev 35, med temi zlasti mnogo učiteljiščnikov, kar moramo pozdravljati z največjim zadoščenjem.

5. **Borovnica.** Borovniški izobraževalni krožek je imel svoje prvo zborovanje dne 12. novembra t. l. ob prisotnosti 17 tovarišev in tovarišic. Tov. Tavčar je poročal o pomenu in delovanju krožkov ter o uvodu v družboslovje. Naslednji sestanek se je določil na 7. decembra t. l. zopet v Borovnici.

6. **Šmarje-Rogatec.** Krožek za ta okraj se je sestal 12. novembra t. l. v Št. Vidu. Poročal je tov. Rakovšček o početkih socializma na podlagi Krekovega »Socializma«. — Udeležba —. Prihodnji sestanek se vrši prve dni decembra. Predava tov. Bollè o feudalizmu. — Prisotnih je bilo 17.

7. **Cerknica.** Tamkajšnji krožek je zboroval 13. novembra t. l. Radi slabega vremena in slabih prometnih zvez je bilo navzočih le 10 članov. Tov. Dolgan je predaval o načrtu kmetske delovne šole za 1. razred.

8. **Ribnica.** Izobraževalni krožek za Ribnico in okolico se je sestal 13. novembra t. l. Tov. Rožman je poročal o zgodovinskem seminarju in o provalih Slovanov. — Udeležba —. Prihodnji sestanek se je določil za začetek decembra.

9. **Št. Vid nad Ljubljano.** Tamkajšnji krožek je zboroval 20. novembra t. l. ob udeležbi 13 članov. Tov. Pahor je predaval o plemstvu in meščanstvu tov. Hrešćak je podal nekaj pojasnil za obravnavanje snovi iz brošur in drugih aktualnih predmetov.

10. **Jesenice.** Izobraževalni krožek za jeseniški okraj je zboroval prvič 12. oktobra t. l. Sklicatelj tov. Mrovlje je podal kratek obris delovanja pedagoškega krožka za tekoče šolsko leto, tov. Pibrovec pa kratke smernice za posamezne predmete v smislu modernega šolstva, pričenši s prvim razredom. — Navzočih 33 članov krožka.

—oio **Iz osrednjega izobraževalnega odbora.** Še vedno je cela vrsta društvenih odborov in sklicateljev krožkov, ki nam niso sporočili vseh podatkov, ki jih potrebujemo za razpošiljanje brošur in navodil za obravnavanje po krožkih. Opravičeni smo vprašati jih javno, kako bodo opravičili pred članstvom to zanemarjenje svojih dolžnosti in kako spravijo tako indolenco za važna stanovska vprašanja v sklad s svojimi funkcijami v organizaciji in s svojo vestjo. Navadna dopisnica s kakimi sto črkami bi bila vsa žrtev, ki se zahteva od njih v korist dobri stvari. Zavedajmo se že enkrat, da brez sodelovanja vseh ni misliti na konsolidacijo organizacije, brez sodelovanja organizačnih funkcijonarjev pa ni upati na uresničenje niti najprimitivnejših organizačnih načrtov. Pozivamo radi tega ponovno vse prizadete, da store nemudoma svojo dolžnost, ker bomo sicer prisiljeni imenoma pokazati na vse, ki ubijajo s svojo pasivnostjo v neštetih požrtvovalnih tovariših in tovarišicah vsako voljo za udejstvovanje in napredek.

—oio **Vsem društvenim odborom.** Ker je potrebno v svrho natančne informacije naših članov o vseh aktualnih vprašanjih, ki se tičejo našega stanu in ki se v kratkem času odločenem za naša društvena zborovanja, ne morejo dovolj temeljito obravnavati, prosimo vse tovariše predsednike, da poskrbe za razmnožitev vseh programatičnih okrožnic, ki jih dobivajo od osrednjega vodstva, in sicer v tolikih izvodih, kolikor izobraževalnih krožkov šteje vsako društvo ter jih nemudoma dostavijo sklicateljem krožkov, da jih dado v razpravo. Na ta način si obetamo najtesnejšega stika med članstvom in vodstvom organizacije ter splošne poglobitve v vse važne probleme našega stanu. — **Poverjeništvo UJU.**

Nove knjige.

— **Josip Ribičič: Igrice.** Zbirka lažjih mladinskih iger. Ljubljana 1927. Založilo »Društvo za zgradbo Učiteljskega konvikta«. Knjižnica »Učiteljskega konvikta« v Ljubljani I. zvezek. Cena broširani knjigi 12 Din, vezani 15 Din, s poštnino 1 Din več. Dolgo časa že ni izšla nikaka mladinska igra in zato je bila vrzel na tem polju od dne do dne večja. Društvo za zgradbo Učiteljskega konvikta je uvidelo, kako velika je potreba po mladinskih igrah in je založilo gornjo zbirko. Šest igric priznanega mladinskega pisatelja Ribičiča: »Trapica«, »Vrabci«, »Miklavževo«, »Mir in ljubezen«, »V pustni noči« in »Dedišćina«, bode marsikaterega prireditelja mladinskih predstav rešilo iz nemale zadrege pri izbiri igric. »Trapica« je primerna enodejanka za čas pred Vsemi svetimi. Ima 4 deške in eno dekliško vlogo. — »Vrabci«, dvodejanka, primerna za vzgajanje ljubezni do ptičev. Najprimernejši čas za uprizoritev te igrice je jesen v času ptičje selitve. — »Miklavževo« ima dve dejanji. Prvo se vrši v kmetski kuhinji, kjer sv. Miklavž obdaruje otroke, drugo pa v preddvoru nebes. Ker potrebujemo ravno za Miklavževo prireditev vedno tudi primerne igrice, bode ta jako dobrodošla. — »Mir in ljubezen« je božična slika, zelo prikladna za prireditev, zvezana z obdarovanjem otrok. — »V pustni noči«, enodejanka za predpustni čas. — »Dedišćina« pa je zelo lepa igrica za 1. december in Vidov dan. S to zbirko je narastla naša mladinska dramatična literatura za šest res lepih igric, zato jo najtopleje priporočamo v nakup.

—k **Nacrti za muški ručni rad** u I. i II. razredu osnovnih škola. Priredil: Marjan Markovac. Druga popravljena izdaja. Zagreb 1927. Izdala »Narodna knjižnica« v Zagrebu, Vojnička ulica 13. Cena 30 Din. Načrt je prirejen po predpisih lanskega učnega načrta in sestoji iz 12 listov s 70 načrti.

—k **Kraljević Marko 1928.** Zbral Kompoljski, ilustriral J. Vokač. Cena 6 Din. Družba sv. Cirila in Metoda, duševna mati naše obmejne mladine, jo je zopet razveselila s knjižico, nosečo zunaj podobo jugoslovenskega junaka Kraljeviča Marka, znotraj pa nudečo mnogo zanimivih pravljic — med njimi bajko Milčinskega »O Marički, ki je pol ure prekasno prišla na svet« — pesmi, poučnih člankov in važnih drobtin; knjižico okrašeno z lepimi ilustracijami, zaključuje koledar in oddelek za beležke. Naroča se v pisarni Ciril Metodove družbe v Ljubljani, Narodni dom.

—k **Leonid André: Radio.** Osnovni pojmi iz radiotehnike. Knjiga, ki je izšla v Ljubljani v založbi Jugoslovanske knjigarne je opremljena z 214 slikami, a snov je razdeljena v 5 oddelkov: I. Nauk o splošni elektriki. II. Nauk o nihanju in valovanju. III. Spicialna radiotehnika. IV. Dodatek o oddajnih postajah. V. Stvarno kazalo. — Cena nevezani knjigi 60 Din, v platno vezani 76 Din.

Naša gospodarska organizacija.

—g **Učiteljski dom v Mariboru.** Izkaz za čas od 10. septembra do 16. novembra 1927. Članarina: Karla Srebrnič, Podgorje 5 Din; šola Št. Ilj pod Turjakom 20 Din; Drago Kogelnik, Brezno 30 Din; Mohorko Ivan, Rače 20 Din; šola Breg pri Ptuju (Svetlin, Kosi, Kovač) 60 Din; Razbor (Rataj) 5 Din; šola Slovenjgradec 45 Din; deška osnovna šola Ptuj-okolica 120 Din; Orla vas-Braslovče (Klančnik) 20 Din; šola Pobrežje 160 Din; šola Guštanj (Gačnik, Lodrant, Pečnik, Kotnik, Konečnik, Zega, Jugovič, Gabrščck, Šijanec) 144 Din; Št. Ilj v Slov. goricah (Kožuh Vilma) 20 Din; Svetina (Škof Ana) 10 Din. — Poverjenik neke šole še do danes ni poslal že leta 1926. nabrane članarine! — Darila: Jos. Mavrič, šolski upr. v pok., Maribor 100 Din; Škilan Josip, učitelj v Studencih pri Mariboru kot prvi dar prve plače 50 Din. Novinci, posnemajte tega tovariša! Učiteljsko društvo za slovenjebistriški okraj, čisti dobiček prireditve 820 Din (!). Iskrena hvala! — **Gospodarska podjetja:** zemljevidi 10888 Din; grb 2120·80 Din; Prekmurske pravljice 44 Din; »Šola v nebesih« 31·50 Din; skupaj 13.084·30 Din. — V Mariboru, 20. novembra 1927. — **M. Kožuh,** blagajnik.

Naša stanovska organizacija.

BORBA ZA PRISPEVEK UČITELJSKEMU PEVSKEMU ZBORU.

Ker postaja najmučnejši dogodek v Kranju tudi najmučnejši dogodek v »Tovarišu« in ker bi si učiteljstvo, ki ni bilo navzoče na delegacijski skupščini v Kranju z ozirom na sklep celjskega učiteljskega društva in na podlagi članka v 18. številki »Tovariša«, lahko ustvarilo napačno sliko o dogodku pri obravnavi predloga za prispevek učiteljskemu pevskemu zboru, naj mi bo dovoljeno, da zadevo s svoje in strani zbora pojasnim.

Učiteljski pevski zbor je bil osnovan po Društvu učiteljev glasbe v Ljubljani jeseni leta 1925. kot nekak odsek svojega društva ter je že spomladi 1926. nastopil dvakrat s samostojnim koncertom v Ljubljani. Jeseni se je preosnoval, spremenil pravila, postal samostojen ter se naslonil na UJU tako, da ima poverjeništvo v odboru stalnega zastopnika. Član zbora sme biti le član UJU, zato so člani »Edinstva« morali izstopiti. Letos je nastopil zbor s samostojnimi koncerti v Trbovljah, Št. Vidu, Viču in Kranju ter namerava meseca januarja prirediti koncert v Zagrebu. Vrši torej že v začetni dobi važno kulturno poslanstvo. Vaje in nastopi so združeni z ogromnimi gmotnimi in fizičnimi žrtvami. Z žalostjo moram ob tej priliki ugotoviti, da ljubljansko učiteljstvo ni dosedaj pokazalo pravega umevanja (kakor praško, ki ima svoj lasten zbor), pač pa po več ur od železnic oddaljeni tovariši (v prvi vrsti seveda tovarišice), ki z vzgledno požrtvovalnostjo posečajo vaje na lastne stroške in plačujejo poleg tega še letno članarino v znesku 60 Din. Društvo je preskrbovalo nekaterim članom prenočišča, si nabavilo notni materijal, pa se pri tem tako zadolžilo, da ima še danes 4000 Din dolga, dasi je prejelo od nekaterih učiteljskih društev ustanovnino in so bili tudi vsi koncerti (razven Št. Vida) sijajno posečeni. Gotovo bi imeli od koncertov lahko več dohodkov, če bi nastavili višjo vstopnino. Hoteli pa smo z nizko vstopnino omogočiti dostop najširšim plastem naroda. Saj je naš namen narod kulturno dvigniti in doseči slov. učiteljstvu večji ugled. Kajti z ugledom raste vpliv in z vplivom se lahko vse doseže. Od nesebičnega delovanja požrtvovalnih pevk in pevcev ima in bo torej imelo korist **vse** učiteljstvo.

Da člane vsaj deloma razbremeni in reši zbor, ki mu je grozil vsled ogromnih žrtev razpad (članstvo je padlo od 110 na 58), je naslovil odbor na UJU prošnjo, ki je v njej ugotovil kulturno važnost učiteljskega pevskega zbora, pokazal na enaka zbora moravskih in praških učiteljev, potom katerih se je uveljavil ugled učiteljstva doma in ki sta ponesla slavo in čast češke pesmi in češkega naroda tudi v inozemstvo; povdaril, da se bo dvignil potom zbora tudi ugled slov. učiteljstva in prosil, naj ga članstvo UJU podpre z 1 Din mesečnim prispevkom. Odbor ni našel druzega izhoda iz težkega položaja — šlo je za obstoj zbora — in je bil, dasi nerad, prisiljen potom delegacije obrniti se na celokupno članstvo UJU za pomoč. Bil je to obupni klic na pomoč!

Vsak posamezni član UJU sme staviti delegaciji predloge in vsak predlog, ki ga delegacija obravnava, ima službeni značaj. Zadeva pa vendar ni privatna, če tiče ves stan. Tudi je celjsko učiteljsko društvo samo priznalo kulturno poslanstvo učiteljskega pevskega zbora. Ni torej nikakega povoda obžalovati »službeni značaj privatne zadeve«.

O predlogu se je popolnoma svobodno razpravljalo. Kdor se je oglasil k besedi, je tudi lahko govoril. Proti je govorilo kakih 5 delegatov, nekateri tudi po večkrat, za pa 3 in od teh treh sem edino jaz član pevskega zbora in sem bil obenem tudi delegat. Na mesec en dinar, dve cigareti, škatljica vžigalic! Koliko dinarjev gre za manj potrebne stvari, za druga društva. Ali pa ni dolžnost zavednega učiteljstva podpirati v prvi vrsti lastna društva? Pa se je začelo mešetarjenje: prispevek naj bo neobvezen, naj pride prihodnje leto pred delegacijo, naj se zniža na 50 p itd. Na eni strani ves potek skupščine, ki je izzvenel v klicu: učitelj, izobražuj se, širi kulturo, skrbi za ugled svojega stanu! — na drugi strani glihanje in prerekanje za beraški dinar, ko gre pevskemu zboru za biti ali ne biti; ta izdatek letnih 12 Din — tam saj 1200 Din. To je bilo mučno, to je žalilo in motilo sicer krasen potek zborovanja in ravno to je izzvalo v meni »ton in fanatičen izpad«, da sem dejal: »Ne gre za dinar, gre za obstoj zbora. Če ga danes pokopljemo, bo to kulturna sramota, ki jo bo treba četudi z imeni javno ožigosati. Dva dni smo govorili o učiteljski samoizobrazbi, o kulturnem udejstvovanju in o majhnem ugledu, ki ga moramo dvigniti. Dokažimo, da ni bilo to le prazno besedičenje! To je bil tisti gorostastni fanatični izpad. O kakem sramotnem odru ni bilo niti govora. Besede so bile sicer ostre, izgovorjene pa v razumljivem razburjenju, zakrivili pa so jih tisti, ki so hoteli zbor uničiti in so jim, kakor se vidi še danes, hvaležno sredstvo v dosego drugih ciljev.

Izid glasovanja mi je bil v veliko zadoščenje. Predlog zbora si je osvojila ogromna večina delegatov (proti je glasovalo le 8 delegatov in še od teh nekaj, ker so bili vezani na sklep gospodarskega odseka). Za božjo voljo, ali je teror, če večina nekaj sklene? Slov. učiteljstvo je dokazalo, da gradi in ne podira, pokazalo je, da je doumelo veliki pomen pevskega zbora, da je ostalo idealno in mu niso samoizobrazba, kultura in ugled stanu samo visokozveneče fraze, ampak je pripravljeno zanje tudi žrtvovati, ker se v polni meri zaveda, da brez žrtev ni zmag. Rad priznam, da učiteljstvu ni z rožicami postlano, zato pa je njegova žrtev tem lepša, hvalevrednejša. Čast mu! Če učiteljstvo ni zmožno zbora vzdržati, ga tudi ni vredno. Ne mi, ampak zgodovina slovenskega učiteljstva in slovenske glasbe bo s prstom pokazala na njegove grobokope. — Za čast in dobrobit učiteljstva bom nastopal vedno in povsod, če bo treba tudi s primernim povdarkom in ostrostjo. In če mislite, da sem se res tako hudo pregrešil, naj ne trpi zaradi tega pevski zbor. Ločite vendar stvar od oseb in mečite kamenje samo name če že morate metati! Pri vsem nastopu me je vodila edino le iskrena želja, pomagati s svojimi skromnimi močmi plemeniti stvari; zato tudi v tej prijetni zavesti lahko mirno prenesem priimek »fanatičen izpadnik«, ki ga smatram za častnega. Kar se pa tiče očitka, da delegati niso svobodno volili, se mi pa zdi, da je tako skrajno žaljiv in za delegacijo sramotno poniževalen, da bi bil potreben še en fanatičen izpad.

Ivan Primožič.

Vabila

= **KONJIŠKO UČITELJSKO DRUŠTVO** zboruje 3. decembra 1927 ob 10. uri v deški osnovni šoli v Konjicah. Dnevni red: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Izid volitev. 4. Predavanje: Delovna šola. 5. Slučajnosti. Ker bodo še morebitne ponovne volitve novega odbora, je udeležba strogo obvezna.

= **UČITELJSKO DRUŠTVO ZA ORMOŠKI OKRAJ** ima svoj redni občni zbor dne 7. decembra t. l. v ormoški osnovni šoli. Poleg običajnih točk je na dnevnem redu: a) Poročili o sejah širjega sosveta v Ljubljani in v Celju. b) Tajnikovo in blagajnikovo letno poročilo. c) Volitve. Začetek zborovanja ob 10. uri; pol ure pred zborovanjem odborova seja v zborovalnici.

= **KRANJSKO UČITELJSKO DRUŠTVO** zboruje 3. decembra ob ½9. uri v Šmartnem pri Kranju. 1. Poročila odbora o društvenem delovanju in predsednika o sejah širjega sosveta in Učit. konvikta. — Objavijo se imena onih društvenikov, ki za tekoče leto še niso plačali nikakega zneska. (Sklep zadnjega občnega zbora). 2. Tov. Rika Ferjančič: Naša razstava z ozirom na osnovne pojme delovnega in rokotvornega pouka. — Konstituiranje krožkov. 3. Tov. Josip Jerše: Pedagoški tečaj v Mariboru. 4. Izvenšolsko delovanje. 5. Slučajnosti.

Poročila:

+ **SLOVENJEBISTRIŠKO UČITELJSKO DRUŠTVO** je imelo svoj redni občni zbor dne 5. novembra na Pragerskem. Navzočih od 64 članov 42.

(Dalje glej stran 7.)